

Forum Beneficiale, Sive Quæstiones & Responsa Canonica

Materiam De Beneficiis Universam Ex Beneficialistarum tam antiquorum, quàm recentiorum placitis complectentia. Opus methodo novâ, & clarâ in tres digestum Partes ... accuratè, ac copiosè instructae

De Vacatione, Amissione, Et Extinctione Beneficiorvm ...

Leuren, Peter

Coloniæ Agrippinæ, 1704

685. An constitui possit procurator post supplicationem porrectam per alium, & singnatam à Papa, & recognitam à Datario, intellige dum resignatio fit in Curia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74494](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74494)

à porrecta supplicatione) intra quos expediri debent literæ Apostolicæ, & resignatio publicari videtur. Gregor. 13. de publicand. resign. Castrop. Azor. II. cit. Paris. loc. cit. n. 1.

Quæstio 685. An constitui possit Procurator post supplicationem porrectam per alium, & signatam à Papa, & recognitam à Datario, intellige, dum resignatio fit in Curia, seu coram Papa?

Respondeo affirmativè: Unde valebit resignatio facta per procuratorem præsentem consensus coram Notariis in Camera vel Cancellaria, v. g. in Novembri, dum supplicatio recepta, signata, & recognita, v. g. in Octobri vel Septembri. Azor. cit. n. 22. q. 11.

Quæstio 686. An resignatio beneficii facta per Procuratorem, seu consensus Procuratoris trahatur ad diem, quo datum mandatum, ita ut ab eo die censatur amissum esse, & vacasse beneficium quò ad titulum, & possessionem?

Respondeo negativè: eò quòd, ut constat ex dictis ad initium hujus partis, beneficium non vacet, nec habeatur pro derelicto, ex quo quis Procuratorem constituit ad illud resignandum; cumque talis retractio non admittatur in aliis actis per Procuratorem; admitti etiam non debeat in resignatione beneficiorum; cum in eà speciale non sit ex jure fundamentum, ita Castrop. loc. cit. n. 7. contra Azor. loc. cit. q. 10. & Paris. l. 2. q. 15. à nu. 1. citantem pro se Abb. in c. sollicit. de restitu. spol. n. 11. Bald. in c. audita. tit. cod. Menoch. de recup. possess. remed. 1. n. 274. Felin. &c. ac dicentem esse sententiam magis communem. Unde, ut inferitur ex responsione nostra, si Principalis post constitutum à se Procuratorem, v. g. in Augusto resignet per seipsum beneficium coram Ordinario (non enim impeditur ex constituto Procuratore, quò minus eo jam constituto per seipsum adhuc valeat resignare) antequam id in Curia faciat constitutus Procurator, v. g. in Octobri, & dein illud idem beneficium resignet dictus Procurator, v. g. in Novembri, valebit resignatio facta per Principalem ipsum, & non valebit facta per Procuratorem. Castrop. loc. cit. directè contrarium ex sua doctrina inferentibus Azor & Parisio, nimirum invalidam esse Principalem resignationem, & valere in hoc casu resignationem factam per Procuratorem licet tempore posteriore.

Quæstio 687. An Procurator constitui possit ad resignandum certo modo, forma, conditione, quam in resignatione servare debeat?

Respondeo primò: Generaliter affirmativè (modò tamen forma, modus, conditio sint talia, sub quibus ipse Principalis resignare potest; si enim constitutus ad resignandum coram Ordinario sub reservatione pensionis, ita resignare non poterit, quia nec ipse principalis coram Ordinario nisi simpliciter, & purè resignare potest) siquidem fines mandari excedere non debet, quia nomine proprio non agit, sed alieno, & per mandatum communicatur ei potestas juxta c. cum dilecti. de rescrip. c. cum olim. de off. jud. deleg. l. diligenter. ff.

P. Lauren. Fori. Benef. Tom. III.

mandari. Castrop. cit. loc. nu. 8. Azor. loc. cit. q. 12. Paris. l. 9. q. 17. à nu. 1. Et quia mandatum ad resignandum non solum stricte, sed & strictissime interpretandum, Paris. ibid. nu. 5. ex Card. Paris. cons. 143. n. 35. vol. 4. Bursat. cons. 395. nu. 11. vol. 4. quia odiosum, ut Rebuff. ubi supra n. 12. Hinc

2. Respondeo secundò in specie. Constitutus Procurator ad resignandum in favorem Titii, resignare non potest in favorem Cajii. Constitutus ad resignandum sub reservatione pensionis non potest resignare absolute &c. AA. iidem variis exemplis hanc doctrinam comprobantes. Constitutus ad resignandum coram Ordinario, non potest resignare coram Papa, & vice versa. Castrop. cit. n. 8. Azor. cit. q. 12. §. ex dictis. Paris. cit. q. 17. nu. 136. & 137. addentes, hinc ad tollendam omnem dubitationem, cum datur facultas Procuratori resignandi beneficium absolute, & simpliciter, solere hanc clausulam apponi, ut coram Papa vel Ordinario loci possit resignare. Sic constitutus ad resignandum coram Papa cum reservatione omnium fructuum, vel cum regressu, si resignet nullis fructibus, vel nullo regressu reservatis, nulla est resignatio. Azor. loc. cit. quin & si in tali casu resignet reservatà solam partem fructuum, vel pensionem, vel sine regressu, eò quòd difficulter admittatur resignatio reservatis omnibus fructibus, vel cum regressu, resignatio erit nulla; quia licet supradicta conditio sit concessu difficilis, soler tamen quandoque concedi; & quia resignatio, in qua reservantur omnes fructus, omnino diversa est ab ea, in qua reservatur pars fructuum, uti & resignatio, in qua reservatur regressus, ab ea, qua fit simpliciter, adeoque à facultate ad resignandum cum reservatione omnium fructuum, vel cum regressu in ferri non potest facultas ad resignandum cum parte fructuum, vel sine regressu. Castrop. loc. cit. n. 7. contra Azor. cit. q. 12. & Paris. cit. q. 17. n. 20. 21. & 22. existimantes, talem resignationem adhuc fore validam (sub hac tamen limitatione: modò Procurator adhibuerit diligentiam ad impetrandam reservationem omnium fructuum, vel regressum, seu modò per illum non steterit, quò minus resignatio fieret cum dicta conditione) eò quòd, cum conditio illa impetratu sit difficilis, & soleat à Papa repelli, non videatur mandatarium ad illam arctari, sed solum obligari ad illam, quantum potest, procurandam. Idem esse videtur, si constitutus ad resignandum sub pensione cum hac clausula: *etiam licet non expeditis, solvenda etiam per successorem*: si Procurator resignet sub pensione quidem, sed omittà dictà clausulà, eò quòd hæc impetratu difficilis; nimirum fore talem resignationem invalidam ex eadem ratione, nimirum ex defectu consensus mandantis, uti admittunt ipse Azor. loc. cit. & expressè Paris. n. 54. & 55. sic resolutum dicens à Rota in Cordub. dimidia portion. 14. Novemb. 1559. cui decisioni inhaerit Rota, dum diceretur, de stylo non solere dari talem clausulam, reponendo, non styllum, sed mandatum debere attendi, eum quo, non satis video, quomodo coherereant, quæ habent iidem Azor. loc. cit. Paris. n. 57. quòd valeat resignatio, si constitutus ad resignandum sub pensione, reservata in fructibus, redditibus, proventus, juribus, & distributionibus quotidianis, quæ acquiri solent ab illis, qui resident, & divinis officis interfunt, resignaret reservatà pensione sub dicta clausula, omittis solum illis verbis: *quæ acquiri solent ab his, qui resident*; eò quòd

Ff

hæc